

SEKS
IN DE
STRAAT

SEKS
IN DE
STRAAT

Anita Knoops

Schrijver: Anita Knoops

Coverontwerp: Verena Germeraad

ISBN: 9789402140507

© verenagermeraad

1 Anita, Susan en Jeannette

‘Hebben we ooit eerder zo vroeg in het voorjaar op het terras gezeten?’ vraagt Jeannette aan Susan en Anita. ‘Jeetje, het is pas april.’

De tuin is nog behoorlijk kaal. Hier en daar steekt een teer groen sprietje de kop op. Alleen de krokussen en sneeuwkllokjes bloeien volop, kleine eilandjes van kleur in een zee van donkere aarde. Anita’s lange, blonde haren glanzen in het zonlicht. ‘Een paar jaar geleden was het ook zo vroeg in het jaar al warm. Ik weet nog dat de kinderen toen al in het zwembadje spetterden.’ Ze werpt een vertederde blik op haar kinderen. Patrick en Marloes zijn het zwembad inmiddels ontgroeid en hebben uitgerekend deze warme woensdagmiddag uitgekozen om binnen te zitten met de Playstation.

Susan pakt haar glas witte wijn en staart naar de condens op het glas. ‘Laten we hopen dat we een lange, warme zomer krijgen.’

De anderen knikken. Alle drie leggen ze hun hoofd in de nek en laten de zonnestralen even hun huid strelen.

Anita snuift de lucht op. ‘Je ruikt de zomer al.’

‘Het klinkt afgezaagd, maar toch zeg ik het vaak ‘carpe diem’, want je weet nooit wanneer het geluk voorbij is,’ zegt Susan.

Anita neemt een slok van de wijn. ‘Nou, jij weet de stemming er wel in te houden.’ Ze grinnikt.

Susan trekt haar lippen in een grimas. ‘Zo bedoel ik het niet.’

‘Nee joh, dat begrijp ik best.’

‘Hoe staat het eigenlijk met de afwikkeling van je scheiding?’ vraagt Susan aan Jeannette.

‘O, die is nu bijna helemaal rond. Vorige week is Lowie langs geweest om zijn deel van de inboedel op te halen. Je zult het niet geloven, maar hij wilde werkelijk overal de helft van hebben. Elk boek ging door zijn handen, elke cd. Hij opende zelfs de keukenkastjes en wilde de helft van de schoonmaakmiddelen.’

Anita proest het uit. ‘Ja, sorry hoor, maar dit klinkt toch echt belachelijk. Heeft hij de afwaskwast doormidden gezaagd?’

‘Toch is het zo,’ zegt Jeannette.

‘Je snapt niet dat een relatie zo moet eindigen,’ vindt Susan. ‘Ooit smoorverliefd en dan dit.’

‘Die verliefdheid was al een tijdje over. Ik kan wel zeggen een behoorlijke tijd. Hij behandelde me niet meer als een vrouw, maar

als een melkkoe. Ik verdien meer dan hij, omdat hij maar drie dagen per week werkt en ik vier. Die inkomsten vond hij wel handig, maar het kwam niet bij hem op dat er ook nog een vrouw aan vast zat die...' ze werpt een blik achterom of de kinderen buiten gehoorafstand zijn en vervolgt dan, 'die ook weleens behoefte had aan liefde en seks.'

'Maar hij is toch pas veertig geworden?' roept Susan uit. 'Heeft hij nu al geen zin meer in seks?'

Jeannette prikt nog een olijf aan een prikker en staart naar het groene vruchtje. 'In elk geval niet meer met mij. We leefden als broer en zus. Hij vond dat wel prima, maar ik begon erop af te knappen. Ook het feit dat ik altijd alles moest oplossen. Als er een probleem was, raakte hij in paniek. Ik moest hem dan kalmeren en alles in mijn eentje uitzoeken.'

In de hoge populieren die achter Anita's tuin aan de rand van het plantsoen staan, zitten twee eksters elkaar krassend achterna.

'Dus je hebt geen spijt van je scheiding?' vraagt Susan.

'Geen seconde. Ik heb heel lang ertegen aangehikt, vooral vanwege Tjim. Hij is pas tien en heeft natuurlijk ook een vader nodig, maar ik hield het echt niet meer vol. Gelukkig hebben we wel een goede omgangsregeling kunnen treffen, zoals jullie weten. Daarom heb ik nu lekker op woensdagmiddag mijn handen vrij.' Ze neemt een grote slok van haar wijn. 'Ander onderwerp graag. Hoe gaat het met jouw oudste zus, Susan. Die is toch ook gescheiden?'

'Ja, ik had haar van de week nog aan de telefoon. Dit was haar tweede man en ze heeft haar buik helemaal vol van de kerels.'

'Zwanger?' grapt Anita.

Susan negeert het. 'Volgens haar zijn alle mannen schuinsmarcheerders en lopen ze achter hun piemel aan.'

'Ik geloof dat ongeveer dertig procent van alle mannen weleens is vreemdgegaan,' merkt Anita op.

'Vrouwen kunnen er anders ook wat van hoor,' zegt Jeannette en kijkt Susan aan.

Susan negeert de kleine terechtwijzing voor haar misstap van een paar jaar geleden en gaat verder. 'In ieder geval zit een relatie er voor mijn zus voorlopig niet meer in.'

'Gaat ze alleen verder?' vraagt Jeannette.

Susan haalt haar schouders op.

'Ondanks alle negatieve berichten over mannen, ga ik toch op zoek naar een gaaf exemplaar,' beweert Jeannette.

Susan en Anita lachen.

'Dan moet je een jonkie uitzoeken,' vindt Anita.

Jeannette zucht. 'Ik wil er nu wel een met een beetje pit die me als een vrouw behandelt en ook eens wat initiatieven neemt als er problemen zijn. De loodgieter belt als de kraan lekt. Dat soort dingen.'

Susan neemt een slok wijn. 'Of eentje die zelf heel handig is in huis.' Jeannette grinnikt. 'Ik hoef ook geen klusser die elk vrij uurtje bezig is het huis op te knappen of die op zaterdag urenlang zijn auto staat te poetsen.'

'Misschien wil je wel iemand die jouw leidingen af en toe even doorspoelt.' Susan lacht. Het levert haar een kritische blik op van Jeannette.

Anita pakt een kaasblokje. 'Weten jullie wat de laatste trend is op het gebied van mannen?'

Susan en Jeannette schudden hun hoofd.

'Vooral bij oudere vrouwen zie je het, maar ook bij jongere. Ze nemen een neukmaatje.'

'Bah, wat klinkt dat plat,' vindt Jeannette. 'Een dildo waar ook nog een man aan vast zit.'

'Zo moet je het niet zien,' zegt Anita. 'Zoiets doe je in overleg. Als je geen relatie wilt, maar wel seks, is dat ideaal. Jullie kennen Helena toch wel van nummer vijfenveertig? Zij is ook twee keer gescheiden en ik heb gehoord dat ze geen vaste relatie meer wil, maar wel seks.'

2 Helena van den Bosch

Vier maanden geleden, vlak voor de jaarwisseling zat Helena van den Bosch in haar slaapkamer voor de spiegel. Ze had haar geblondeerde grijze haren achterovergekamd en bestudeerde de rimpels in haar voorhoofd. Door de botoxinjecties waren ze veel minder diep geworden. De lijnen rond haar mond waren bijna weg. Nou ja, in heel fel licht zag je ze nog wel een beetje. In huis had ze alle lampen vervangen door softtones. Spaarlampen waren misschien goed voor het milieu, maar het harde licht had een gigantisch verouderend effect. Dan maar wat extra CO2 in de atmosfeer.

Ze keek weer in de spiegel en glimlachte nu. Dat zag er nog beter uit. Veel oudere vrouwen kregen een verbitterde trek om de mond. Mondhoeken die omlaag wezen. Waren ze teleurgesteld in het leven, in zichzelf, in de mannen? Misschien wel in alles. Maar verdomme, je leeft maar een keer en dan moest je er toch zoveel mogelijk uithalen? Ze was een onafhankelijke vrouw, bezat drie goed draaiende boetieks en hoefde zich over haar financiën geen zorgen te maken. Maar een man had ze niet. Niet meer. 'Ja, ik ben vijfenvijftig en ik wil nog weleens naar bed met een jongere man,' zei ze tegen haar spiegelbeeld. "Zo gek is dat toch niet?"

Ze was wat je noemt een goed geconserveerde vijftiger, slank, keurig gekleed volgens de laatste mode met kleding uit haar eigen boetiek. Grote borsten had ze niet, verder dan cup B was ze nooit gekomen. Ook als ze eens wat kilo's meer woog, groeiden ze niet, maar ze hadden nog betrekkelijk weinig van hun jeugdige stevigheid verloren. Ze vond zichzelf best nog aantrekkelijk. Ja, natuurlijk waren er de haren op haar bovenlip die ze in de gaten moest houden en een paar uur per week naar de sportschool waren echt wel nodig om haar lijf een beetje strak en fit te houden. In de herfstmaanden had ze een paar teleurstellende seksuele ervaringen gehad en de vijf jaar daarvoor was het ook maar behelpen geweest. Een week nadat Karel, haar laatste vaste relatie, haar had verlaten had ze zich al ingeschreven op verschillende datingsites. Wel met het voornemen om nooit meer een man in huis te nemen. Latten kon wel. Nadeel was dat zij op haar leeftijd voornamelijk aantrekkelijk was voor mannen van zestig jaar en

ouder. Ook wel wat jongere mannen, maar dat bleken voornamelijk kneusjes te zijn die nog maagd waren en van verlegenheid bijna geen woord konden uitbrengen als ze tegenover elkaar zaten. Ze had talloze dates gehad, maar een leuke man was kennelijk moeilijk te vinden. Of ze waren gescheiden en zaten vol met wrok over hun ex en hadden het nergens anders over dan hoe slecht ze door haar behandeld waren en dat ze zoiets nooit meer wilden meemaken. Of ze waren weduwnaar en hun overleden vrouw viel in de klasse der engelen en verkeerde nu vast in de hemel aan de zijde van God of in wat voor hiernamaals ze dan ook geloofden. Natuurlijk waren er ook mannen bij die wel een relatie hadden en die daarnaast een leuke maîtresse wilden hebben, maar daar begon ze niet aan. Als ze toch aan een man begon, moest hij altijd beschikbaar zijn. Een paar maal was ze verder gegaan na de eerste date. Bijvoorbeeld met Peter, een advocaat, weduwnaar en eigenlijk wel een knappe man met een interessant beroep. Helaas was hij erg vol van zichzelf en had een ontzettende hekel aan Bram Moszkovicz. Hij vond de beroemdste ex-advocaat van Nederland een lul, en had voor de grap dan ook zijn geslachtsdeel naar hem genoemd. Dat vertelde hij haar tijdens het eerste dinertje. Niet lang daarvoor had ze gelezen dat mannen zoiets nooit moesten doen op een eerste date. Praten over hun piemel was *not done*. Maar ze vond het wel grappig, omdat ook zij Bram helemaal niet mocht en misschien door de paar wijntjes die ze had gedronken. Samen hadden ze leedvermaak over het feit dat hij het zover had laten komen dat hij uit zijn ambt was gezet. 'Ja, Brammetje wil graag overal zijn neus insteken,' had ze droogjes opgemerkt.

Toen verslikte Peter zich bijna in zijn wijn.

'Een vrouw met humor kom je niet veel tegen,' zei hij toen hij uitgeproest was.

Na afloop ging ze met hem mee naar zijn huis, een vrijstaande villa in een dure wijk aan de rand van de stad. Ze dronken nog wat roze Dom Perignon champagne. Net niet te veel, zodat ze zich aangenaam ontspannen en roezig voelde. Op de bank kuste hij haar. Ze keek er dan ook niet van op toen hij haar vroeg: 'Zullen we dan ook maar de liefde bedrijven.' Het klonk heel plechtig en ook alsof er geen ontkomen aan was.

Peter bracht Helena naar de slaapkamer waar een groot portret van Sheila, zijn overleden echtgenote, in een fotolijst op het linker nachtkastje stond. Aan de muur tegenover het bed hing ook nog een geschilderd portret van haar, gezeten op een stoel in een lange rode jurk met een laag decolleté. Eigenlijk wel sexy. Haar blik was echter

nogal streng. Zouden ze aan bdsm hebben gedaan? Zij de meesteres en hij...

‘Ga maar vast liggen,’ had Peter tegen haar gezegd. ‘Ik ga me even wassen.’ Kennelijk vond hij het niet bezwaarlijk dat zij zich niet waste.

Ze trok haar pumps en jurk uit, maar hield haar slip en beha nog even aan, sloeg het dekbed terug en ging liggen. Ze voelde zich ongemakkelijk onder de starende blik van Sheila. Hoewel Helena niet in een God of een hiernamaals geloofde, kreeg ze sterk het gevoel dat ze in de gaten gehouden werd. In huis was het intussen doodstil. Ineens ging de slaapkamerdeur open en verscheen Peter. Niet zoals ze had verwacht in zijn blootje, maar met zijn toga aan, inclusief witte bef. Ze kon het niet helpen, maar schoot in de lach. ‘Beklaagde Helena,’ begon Peter. ‘Bekent u schuld?’

Helena wist niets te zeggen.

‘De rechtbank legt u een straf op. Kleedt u uit en onderga uw straf.’ ‘Ik dacht dat alleen de rechter een straf kon opleggen,’ antwoordde ze nog heel onschuldig.

Maar Peter liet zich niet afleiden. Helena zag dat onder zijn toga, die toch behoorlijk wijd was, Brammetje zich had opgericht. Bram was niet zomaar een lul, nee hij was een ontzettend grote lul. Ze schrok toen Peter de toga over zijn hoofd uittrok en ze zijn geslacht geheel ontbloot overeind zag staan. Die kan er bij mij niet helemaal in, dacht ze meteen.

Kennelijk zag hij haar ontstelde blik en stelde haar gerust. ‘Ja, hij is erg groot. Ook bij Sheila moest ik voorzichtig te werk gaan.’ Ze moest hem nageven dat hij inderdaad heel voorzichtig deed. Ze lag een beetje verstijfd onder hem terwijl hij bezig was. Ze kon het niet helpen en moest aan de Kamasutra denken waarin allerlei maten van de penis en van de vagina worden beschreven, de lingam en de yoni. Die moesten bij elkaar passen. Ze meende zich te herinneren dat de grootste maat van de penis werd omschreven als die van een paard of was het een olifant? Nou Peters penis was de grootste lingam die ze ooit had gezien. Hij kwam heel snel en grommend klaar en reikte haar een handdoek om zijn sperma op te vangen. Geen vlekken tussen de lakens bij propere Peter. Zij was zelf nog mijlenver van een orgasme verwijderd geweest. Daarna hadden ze nog een tijdje naast elkaar in bed gelegen en Peter had gepraat over zijn klanten en successen, grote criminelen die hij had verdedigd en Helena’s gedachten waren afgedwaald. Ze had automatisch gehumd en ‘ja’ en ‘nee’ gezegd. Deze advocaat lulde in bed net zoveel als in de rechtszaal, totdat hij ineens stilviel en

begon te snurken. Ze was voorzichtig het bed uitgegaan, had zich aangekleed en was naar huis gereden. Hij had nog wel een keer gebeld, maar zij had hem afgehouden en daarna had ze nooit meer iets van hem gehoord. Dit was nog een van de betere dates geweest.

Met andere mannen was ze in elk geval niet in bed beland. Zij en de mannen. Als ze schrijftalent had, zou ze er een boek over kunnen schrijven.

Met twee mannen was ze getrouwd geweest. Op haar eenentwintigste trouwde ze Kees, die vijf jaar ouder was. Hij was een knappe zelfstandige boekhouder, die zijn klanten thuis bezocht voor de belastingaangifte. Hij had veel vrouwelijke klanten die geen rekening kregen toegestuurd. Ze betaalden Kees in natura. Dat wist Helena eerst ook niet. Ze kwam er geheel toevallig achter toen ze werd getipt door een 'aardige' klant in haar boetiek. Kees ontkende aanvankelijk, maar later gaf hij zijn overspel toch toe. Zelf vond hij het niet zo erg. Hij hield van haar en die slippertjes buiten de deur stelden niets voor, maar daar dacht Helena heel anders over. Ze geloofde nog in het ouderwetse begrip trouw.

Haar tweede man Toon was tien jaar ouder dan zij en had een goede baan bij een bank. In hun verkeringstijd was hij een grappige, goedlachse en aardige vent, maar toen ze getrouwd waren, ontwikkelde Toon zich tot een heel jaloerse echtgenoot. Hij vond dat ze haar boetiëks, ze had er intussen twee, moest verkopen en thuis moest gaan zitten, wachtend tot hij haar bezwangerd had. Daar had zij helemaal geen zin in. Hij controleerde haar post en mails. Als ze op een feestje te lang met een man had gepraat, kwamen er na afloop vreselijke ruzies, meestal met veel geschreeuw van zijn kant. Toen hij haar een keer een klap gaf, was voor haar de maat vol. Exit Toon.

Tien jaar had ze geen vaste relatie gehad en toen ontmoette ze Karel, met wie ze vijf jaar had samengewoond. Karel was heel anders dan Kees en Toon. Karel had gevaren op de grote vaart en was met pensioen. Hij was dus altijd thuis. Helena werkte intussen hard om de drie boetiëks draaiende te houden. Ze liep kledingbeurzen af en sprong bij als er door ziekte te weinig personeel in een van de boetiëks was.

Nadat Karel haar in de steek had gelaten voor een vrouwtje van vijfendertig, Brenda Hoogendoorn, terwijl hij zelf nota bene vierenzestig was, was de maat echt vol en besloot ze om de rest van haar leven alleen te blijven.

De overgang was voorbij. Ze had er betrekkelijk weinig last van gehad en sindsdien had ze zomaar veel meer zin in seks gekregen. Misschien ook omdat ze eigenlijk was uitgekeken op het oude lijf van Karel. Dat lichaam met die magere beentjes, die veel te dikke buik, waar zijn piemeltje als een klein wormvormig aanhangsel onder bungelde, kon haar maar matig opwinden. Ze moest zich een ongeluk fantaseren als hij haar begon te strelen en met zijn vingers over haar schaamlippen streek. Die door de sigarettenrook vergeelde wijsvinger die hij vaak veel te snel en te ruw bij haar naar binnen duwde, zag ze dan voor zich, terwijl zij zich eigenlijk het gezicht van een jonge Sean Connery voor de geest probeerde te halen. Die beelden gingen door elkaar lopen, terwijl ze tegen haar billen zijn geslacht voelde opzwellen. Het beeld van een okerkleurige Sean werkte niet als een afrodisiacum. Ze wist dat Karel snel bij haar naar binnen wilde, want zijn erectie kon hij niet echt lang meer aanhouden. Hij wurmde zijn piemel, die hij grappend zijn Keizer Karel noemde tussen haar halfvochtige schaamlippen. Eenmaal binnen bleef Keizer een minuut of vijf hard en dan maar hopen dat meneer in die tijd klaarkwam, want anders werd Keizertje slap en dan werd het een eindeloos geklungel om hem weer rechtop te krijgen. Dat lukte vaak niet, waardoor Karel zich geen man meer voelde en zij op hem moest inpraten. Dat het helemaal niet erg was en dat het niet alleen maar om het orgasme ging, maar gewoon om de intimiteit.

Ze vroeg zich af hoe dat nu met Brenda zou gaan. Het huisvrouwkje dat hij natuurlijk via internet op de kop had getikt. Terwijl Helena zich afsloofde met het aflopen van kledingbeurzen, zat meneer thuis gezellig te chatten met allerlei vrouwjes. Kwam Keizer Karel nu wel binnen de vijf minuten klaar en als dat niet lukte, praatte Brenda dan ook geruststellend op hem in? Ze kende Brenda niet en misschien was ze een geduldig vrouwje dat eindeloos over zijn piemeltje wilde wrijven in de hoop dat het weer rechtop wilde gaan staan. Waarom besteedde ze in godsnaam nog gedachten aan die man? Misschien omdat ze het zichzelf kwalijk nam dat ze vijf jaar van haar kostbare leven aan hem had vergooid. Genoeg nu! Basta! Ze had vier weken geen seks gehad en de vibrator die haar lieve vriendinnen van de bridgeclub haar hadden gegeven en die ze onder veel gegiechel Rex Dildo hadden gedoopt, lag nog steeds ongebruikt in de la van haar nachtkastje. Ze ging voor het raam staan en staarde De Beukenlaan in. Buiten druide december. De straat lag er verlaten bij. In veel tuinen brandde vrolijke kerstverlichting. De mensen hadden zich teruggetrokken in hun

huizen.

Ze zette koffie, schonk haar mok vol, ging aan de keukentafel zitten en klapte haar laptop open. Buiten was het intussen donker geworden. Ze keek even op Facebook. Likete wat berichtjes van haar vriendinnen die voornamelijk foto's van hun kleinkinderen postten. Op Twitter was het trending topic natuurlijk #christmas. Nu ze helemaal alleen was, had ze geen zin gehad om een kerstboom te kopen. Bij de bloemist in het winkelcentrum had ze de grootste en duurste kerststukken gekocht, een voor op de keukentafel en een op de salontafel. Theelichtjes had ze het hele jaar overal staan. Gezellig.

Toen ze op Twitter was uitgekeken, surfte ze naar een pornosite. Ze startte een amateurfilmpje getiteld 'Young man fucks older woman'. De bewegende beelden werkten prikkelend. Ze keek het filmpje uit, dat maar vier minuten duurde en dronk van haar koffie. Haar hart klopte sneller en niet alleen van de cafeïne.

Zou ze dan nu toch voor het eerst Rex Dildo gaan gebruiken, de gouden vibrator met de zwarte kop? Ze pakte de laptop en liep de trap op naar boven. Uit het laatje pakte ze Rex en zocht de pornosite weer op. Er waren genoeg filmpjes van oudere vrouwen die het met jongemannen deden. Vaak ging het om zogenaamde vrienden van hun zoon die langskwamen als de zoon er zelf niet was. De moeder in kwestie zag er goed uit, was uitdagend gekleed en luisterde belangstellend naar de vriend die ze intussen een blik gunde op haar goed gevulde, vaak half ontblote décolleté. Helena was net verdiept in zo'n filmpje toen de bel ging.

Alsof ze betrapt was, klapte ze vlug de laptop dicht. Half zes, wie zou dat kunnen zijn? Ze ging snel naar beneden, deed het ganglicht en het buitenlicht aan en opende de voordeur. Buiten druide het niet meer maar goot het uit de lucht. In die ijskoude regen stond een jongeman. Zijn dikke donkere haren zaten op zijn hoofd geplakt. Hij was doorweekt. Helena schatte hem begin twintig. 'Ik ben Wouter, de bezorger van uw ochtendkrant en ik wens u een fijne jaarwisseling en een goed nieuw jaar.' Hij reikte haar een kaartje aan, dat ze zwijgend aanpakte, terwijl ze hem bleef aankijken.

'O, de krantenjongen,' zei ze, alsof ze uit een droom ontwaakte. 'Geld, je wilt geld natuurlijk.'

De jongen glimlachte.

'Ik zal wat voor je pakken. Kom maar even binnen, anders word je helemaal doornat.'

‘Dat ben ik al,’ antwoordde Wouter, maar hij stapte toch de hal in. ‘Doe de deur maar even dicht.’ Druipend bleef hij op de kokosmat staan. Hij rilde.

Ineens kwamen er moederlijke instincten bij Helena naar boven, zo leek het althans. ‘Je wordt zo nog ziek,’ zei ze. ‘Kom even verder dan gooi ik je kleren in de droogtrommel. Binnen een paar minuten zijn ze droog. Daarna geef ik je een regenpak. Ik heb er nog eentje liggen van mijn ex-man.’

Het was er een van Karel. Een mosgroene die hij gebruikte als hij ging vissen, maar hij had het achtergelaten. Misschien was hij na de angst van de jonge blom Brenda wel uitgevist. Dat wist ze niet. Ze ging Wouter voor naar de bijkeuken waar de droger en de wasmachine stonden. Hij protesteerde niet en volgde haar braaf zonder iets te zeggen.

‘Trek je kleren maar uit, dan haal ik een badjas voor je.’

Ze liet hem alleen. Op weg naar boven juichte ze binnensmonds: ‘Ik heb een jongeman in huis, ik heb een jongeman in huis.’

Ze moest ineens denken aan een liedje uit de jaren tachtig of was het nou negentig? Nou ja, het was van Heart ‘All I wanna do is make love to you’. Ze herinnerde zich de clip waarin een mooie jonge vrouw een jongen oppikte die langs de kant van de weg in de regen stond. Daarna bedreven ze de liefde in een hotel.

Ze had meerdere badjassen en koos er een van witte badstof uit die weliswaar naar haar parfum en bodylotion rook, maar hij was beter dan een roze of gele. Ze wilde al naar beneden lopen toen ze zich bedacht. In een opwelling trok ze haar slobberige huistruie en beha uit en trok het strakste truitje aan dat ze kon vinden van fijne, roze mohair. Uit ervaring wist ze dat mannen zich toch bijna nooit herinnerden wat een vrouw aan had. Dus zou het Wouter vast niet opvallen dat ze zich had omgekleed.

‘All I wanna do is make love to you’ neuriënd, liep ze naar beneden. Ze trof Wouter geheel ontkleed aan in de keuken. Zij handen decent voor zijn kruis. Hij had een goed figuur. Niet afgetraind maar gewoon slank en gespierd zoals een jongeman van begin twintig eruit hoort te zien. In elk geval geen grammetje vet. Ze staarde iets te lang naar hem en hij stak één arm naar voren om de badjas aan te pakken.

‘Wij hebben net zo’n droger thuis, mevrouw van den Bosch,’ zei hij glimlachend. ‘Ik heb hem maar aangezet.’

‘Ja dat is goed, Wouter.’ Ze wendde zich af. ‘Zeg maar gewoon Helena, hoor.’ Nu wordt het erop of eronder, dacht ze. Ze schoot in de lach, want dit gezegde paste goed bij de situatie.

‘Binnenpretje?’

‘Wil je koffie?’ vroeg ze zijn opmerking negerend. Ze ging hem voor naar de keuken. ‘Of liever warme chocolademelk? Dat is geen enkel probleem. Ik maak het zo voor je, hoor.’

‘Koffie is lekker!’

Ze trok haar truitje nog maar eens strak, zodat haar borsten en tepels zich duidelijk aftekenden achter de zachte wol. Hij moest de signalen oppikken, want ze kon hem niet plompverloren vragen of hij... ‘Koekje erbij?’

Hij leunde met zijn handen in de zakken van de badjas tegen het aanrecht. Er lag een glimlach om zijn lippen. ‘Lekker.’

Achter de deur klonk het gezoem van de droogtrommel. Over een kwartier waren zijn kleren droog en dan zou hij weggaan in het regenpak van Karel en doorgaan met het ophalen van zijn geld. De koffie liep door.

‘Kom we gaan in de kamer zitten,’ zei ze.

Er stonden drie banken en twee leunstoelen, maar zij ging op dezelfde bank als hij zitten, een meter bij hem vandaan. Hij vertelde dat hij dit jaar in mei afgestudeerd was in sociale geografie, maar dat het hem nog niet was gelukt om een vaste baan te vinden en dat hij soms voor een uitzendbureau werkte en al een maand of vijf de ochtendkrant rondbracht. Een slecht betaald baantje.

Ze dronken koffie en zij staaarde naar zijn onderbenen die lichtbehaard en nog een beetje gebruind waren van de zomerzon die al maanden niet meer scheen.

‘Moet je nog langs veel adressen?’

‘Ik bezorg in de hele bomenbuurt, maar ik heb de Kastanjelaan, de Eikenstraat en het Wilgenpleintje al gehad. Ik moest alleen de Beukenlaan nog afwerken.’

‘Heb je al flink wat opgehaald?’

‘Het geld ligt bij de droogtrommel. Ik heb het nog niet geteld, maar sommigen gaven een tientje. Het is behoorlijk wat.’

‘Je krijgt van mij ook een tientje.’

‘Dat hoeft echt niet.’

Het viel haar op dat hij nu onverholen naar haar borsten staaarde.

‘Je ziet er nog best goed uit voor je leeftijd, hè?’

Helena haalde haar schouders op en beschouwde de plompverloren opmerking maar als een compliment.

‘Ergens in de veertig, schat ik.’

‘Ja eh ...,’ hakkelde ze. ‘Je zit er niet ver naast.’

‘Je bent wat ze tegenwoordig een milf noemen.’

‘O ja?’

‘Mother I’d Like to Fuck.’

‘Alleen ben ik nooit moeder geweest.’

‘Vandaar dat je je goede figuur hebt behouden.’

Nu bloosde ze als een puber. Hij maakte de ceintuur van zijn badjas los en liet hem langzaam openvallen. Het had iets Chippendale-achtigs.

‘Wat doe je nou?’ vroeg ze en ze acteerde dat ze geschrokken was.

‘Helena doe nu niet zo schijnheilig. Je kwam beneden met dit strakke truitje aan waarin je borsten heel goed zichtbaar zijn, terwijl je opendeed in een blauwe wijde trui. Toevallig?’

Ze schudde haar hoofd. ‘Maar, je bent zoveel jonger dan ik. Ik weet ook niet wat me bezielde.’

‘Ik ben tweeëntwintig. Meerderjarig. We zouden niets strafbaars doen.’

Hij schoof over de bank naar haar toe en tegen haar aan, waarbij de badjas nog verder openviel. Zijn piemel was wel wat gezwollen, maar nog niet helemaal stijf, zag ze.

Hij gaf haar een tedere kus in haar nek en streelde door de wollen stof van haar truitje haar borsten. Ze trok het uit en knielde neer. Ze nam zijn eikel niet in haar mond, maar drukte er zachte kusjes op, terwijl hij voorzichtig met zijn nagels over haar rug kraste. Zijn piemel werd nu snel hard. Hij trok de badjas uit en zij haar broek en slipje.

‘Ga maar op de bank liggen,’ zei hij.

Hij kuste weer haar nek, daalde af naar haar borsten, draalde een tijdje bij haar navel en likte een paar keer onbeholpen over haar schaamlippen.

‘Zout,’ mompelde hij.

O God ja, een half uur geleden had ze nog geplast.

Hij ging verder naar beneden, streelde en kuste de binnenkant van haar dijen, aaide haar knieholte en kneedde zachtjes haar kuiten.

‘Wat is dat?’ vroeg hij. Zijn wijsvinger ging over een dikke blauwe ader.

‘Dat is een spatader,’ verzuchtte ze. Die had ze natuurlijk allang weg moeten laten spuiten.

‘Hij lijkt op een rivier,’ zei hij.

Ja, dat zal een afgestudeerde sociaal geograaf wel weten, dacht ze. Nu knapt hij natuurlijk op me af, ging er door haar heen.

‘Hij is mooi,’ constateerde hij. ‘Net de Donau.’

‘Die schöne blaue Donau?’

‘Zoiets.’

‘Ja, perfect ben ik allang niet meer.’

‘Je bent volmaakt in je onvolmaaktheid.’

Ze wist niet wat ze daarvan moest denken, maar daar kreeg ze ook geen tijd voor. Hij was zo lief en teder met zijn kussen en strelingen en toen hij uiteindelijk bij haar naar binnenging was ze kletsnat. Ja, hij kwam te snel klaar, maar na een kwartier deed hij het nog een keer, speciaal voor haar.

Een uur later ging hij weg, maar niet zonder dat ze hadden afgesproken dat hij de zaterdag daarna, na zijn laatste krant, naar haar toe zou komen. Fiets achter het huis. Bijna drie maanden lang, kwam hij elke zaterdag langs. Tot hij in maart vertelde dat hij een vriendinnetje had, Louise. Hij vond dat hij het tegenover haar niet kon maken om ermee door te gaan. Dat begreep Helena wel. In april kreeg hij ook nog eens een vaste baan en stopte hij met het rondbrengen van de krant. Het was leuk geweest zolang het duurde. Ze had er totaal geen spijt van en had de smaak te pakken. Ze moest op zoek naar een andere man. Hij hoefde geen tweeëntwintig te zijn. Ergens tussen de dertig en de veertig was ook goed. Nieuwsgierig naar de volgende krantenbezorger stond ze op een morgen extra vroeg op en ging in de deuropening staan om te zien wie het was. Het bleek een zestiger op een snorfiets te zijn met een broek vol vlekken en een geruite pet op. Hij stopte de krant in de groene bus die aan het begin van het tuinpad stond en keek naar Helena in haar ochtendjas. Hij grijnsde en likte met zijn tong langs zijn lippen. Ze trok haar ochtendjas strakker dicht. Tsjonge, wat een viezerik, zeg!

3 Anita, Susan en Jeannette

'Zo meiden, daar zitten we weer.' Susan heft het glas en leunt achterover in de houten tuinstoel. Vandaag draagt ze een gebloemd zomerjurkje.

Met een vleugje jaloezie kijkt Jeannette naar haar vriendin. Zo'n jurkje zou zij zelf nooit kunnen dragen. Ze bewondert Susans lichaam met rondingen op plaatsen waar dat als sensueel wordt beschouwd. Wat ziet ze er vandaag spectaculair uit met haar koperkleurige haar in vlechtjes. Automatisch haalt Jeannette een hand door haar eigen stugge, korte haar.

'Heerlijk deze wijn.' Anita laat de vloeistof ronddraaien in het glas en sluit haar ogen om de smaak ervan goed in zich op te nemen 'Ja, lekker is die hè,' valt Susan haar bij, 'vier euro bij Appie.'

'Dat meen je niet? Als je had gezegd dat het een exclusieve wijn uit een topjaar was, had ik het ook geloofd,' zegt Anita.

Ook Jeannette neemt een slok. 'Mmm, goddelijk inderdaad.'

Susan grinnikt. 'Ja, deze meid kent haar wijntjes wel.'

Anita heft haar glas. 'Daar drinken we op!'

Drie glazen klinken tegen elkaar. Een koolmeesje dat zich baadt in de tuinfontein schrikt op van hun gelach en vliegt een boom in. De drie vrouwen kijken ernaar. Even zijn ze afgeleid, tot ze worden opgeschrikt door geroep. 'Mam, mama!'

Het komt uit Anita's tuin. Zuchtend komt Anita overeind en kijkt over het haagje. 'Hier ben ik. Wat is er, Patrick?'

'Mag ik Nickelodeon kijken?'

'Nee, gekkie. Het is hartstikke mooi weer. Speel toch gewoon eens lekker buiten.'

Anita wil zich alweer omdraaien.

'Maar mama, ik verveel me dood.'

'Ik ook!' roept een meisjesstem.

'Kom op, niet zo zeuren, Patrick en Marloes. Gebruik jullie fantasie.'

Anita laat zich weer in haar stoel zakken en nipt van haar wijn. Het lijkt alsof Patrick nog iets wil zeggen, maar zijn blonde koppie verdwijnt achter de schuur en even later zien de vriendinnen hem voorbij razen op zijn step, met Marloes in zijn kielzog.

'Oppassen met de auto's,' roept hun moeder hen nog achterna.

'Wat een heerlijke kinderen zijn het toch,' zegt Jeannette, 'jammer dat Tijn vandaag bij zijn vader is, anders hadden ze lekker samen kunnen spelen.'